

**יתומיס ה'יינו
ואין אב**

מכותב מרנן גדולי ישראל שליט"א
עמוד 2

הסניט

בטאון עולם התורה

בס"ד יום ראשון י' באדר תשע"ח (25 בפברואר 2018) שנה י' גלון 1647 מחיר 6.00 ש"ח כולל מע"מ

אַתָּה אֱלֹהִים

הקבב ישראלי פרנסי

בליל שבת קודש ניצחו אראלים את התצוקים • אשכבותיה דרבנן הבוקר בשעה 11.00 מישיבת מעלות התורה • עולם התורה עטוף אבל כבד על הסתלקות רבינו הגadol רשבכבה"ג ליבן של ישראל מרנן רבי שמואל אוירבאר צוקלה"ה

יתרואים היננו ואין אב

מי יתנו עניינו מים וראשנו מקור דמעה על הלקח מעל ראנשנו בחטף כשם שבחרים
מן הגאון המופלא החסיד שר התורה מורה דרכנו קברניטם של בני התורה

רבינו ראש הישיבה דעתך להילאה

שמסר נפשו והאריך בעמידה האש לפניו המהנה

להעמדת הדת על תילה בדרך רבותינו זי"א

וכל בית ישראל יבכו את השיריפה אשר שרד ד'

ובסייעתך דשטייא נזכה להמשיך את דרכו הבירה כפי שהרנו, וכי בקשתו והוראותו אלינו בימים האחרונים ממש

החותמים בדמע

צבי רוטברג
זבולון שוב
צבי שינקר
ASHA SHMIDUR

ברוך שמואל הכהן דוייטש
דב אהרון זלזניק
שמואל מרכובי
צבי פרידמן

עוזיאל אויערבאך
יהושע ארנברג
בן ציון בורודיאנסקי
אשר הכהן דוייטש

החותימות ע"פ סדר א"ב

חשך עולם בעדנו

ולחשכיל, ולהסיק את המסקנות.
וזאת בכל התהום, אך בפרט בכל הנוגע לחובתו לעמוד בעוז ובמיסירות נפש, להמשיך ולשמור על הדרך המסורת לנו, שאיתה הנהיל לדורנו כפי שקיבל מרבותינו מעתקי השמואה, דור אחר דור, מהר סיין ועד לדורנו אנו.

זו הוחבה הקדושה המוטלת אפוא על עולם התורה והיראה בשעה זה, להמשיך ולשמור מכל שומר על הדרך המסורת לנו מרבותינו. בכל צעד ובכל תנועה علينا להתבונן ולהשוו היבט, כי בדור זה בו רבו פרוצץ גדר, כל תזוזה מהדרן המסורה לנו, סופה מי ישרנו.

בשעה קשה זו נזכר את הדברים שאמר רבינו הגדול מרן האב עזורי זי"ע בהסתדו בהלווייתו קשה אמר: "ייתומים היינו, יתומים אנחנו". אולם כאשר נתבונן, כי הדים מאמינים, יהודים שומר תורה ומצוות, אין אצלנו המושג יתום כמקובל. אין יהודים יתומים. בכל עת ובכל מצב נותר להיהודים האב, האבא הנחשי, הקב"ה 'בנים אתם לה' אלוקיכם". אם כי אכן בגיא צלמות לא אירה רע, כי אתה עמד". כמו כל ילד האוחז ביד אבי מלא בטחון, כן גם אנו יהודים, בנים למקומם".

ואכן, "ברוך שמסר עולמו לשומרים" זוכות גודלה וכחה ורונו, שכידוע גם לאחר הסתלקותו לגוני מורים של אמריו וניצוצי מחשבתו הבהיר והחוודרת של רבינו, הבהיר כי כל שיחתה ושיחה בכל דבר - ולהתעלמות מעל המחשבה הפשנטית, הממנית והשתתית, ההורסת כל חלקה טובה. כל הדעת. הוא קורא לחשוב, להתבונן, להעמיק ומשמעותה הנרואה עברו כולנו. אין נפל גיבורים בתוך המלחמה. כיצד כרע נפל בעודו ניצב בחזיות המערוכות לקיום הדת ולמען תורה בטהרתה ללא כל שניינו, כשהוא מעורר ומהזק הלבכות מול כל הרוחות הרעות והדרות הזרות - פקע לבו, לבן של ישראל, מעצם דאגתו וחדרתו מול כל האיזומים הקומיים המוחכים מעל עולם התורה והיראה.

ועל כן הכל מרגישים כתלמידים שאיבדו את רכם האהוב, כבני שהתיימרו מאיביהם. אין נდפסו. כל מי שמעיין בדברים ומתרבונם בהם, חש כי הימים טובות ממוני להמשיך הלאה ולעירן בחושה הנדרן, וכי מהלך המשבבה שהביע קול האמת בדורנו, אין מילך המשבבה שהביע קול המשמר היהדות. מהה ירו לנו את הדרך בה נלך, כמעתקי השמואה בתກופתו אשר גם מנהלים משבות לאור מבטו הוך שהביע אביהן ומאורן של ישראל, לשזר את חותם המחשבה, להיות "מבין דבר מתווך דבר", רקיים חותם האדם להבין זאקו".

פיקוח נשפץ לכל התורה והיהדות; רוצים לעקור את הכל, ואומרים זאת בפירוש, זו שריפה, וזה בouri, 'ברענט א פיער' ומה יש לדבר...'. באורתו מעמד, כמו בכל משאותיו שנאמרו התורה בהיקף ובעומק, לא כל شيء; שומר משמרת הקודש לכל גוזן ימין ושמאל מכל מה שנמסר לנו מרבותינו מצוקי ארץ. וכל זה אבדנו הפוישת, באומרו כי הגענו למצב אשר בו "יש קאקט זיך" (רטיחה) של 'אשר קוך', מצב שאף פעם לא היה דבר כזה, וכל אחד מרגיש במוקומו לאיפה הרוח נשבותה... כשייש קירות ציריך להלום נגד, אי אפשר לשבת שכן, וידועים דבריו וריבינו דרונו, אין בידינו לתאר אפילו בקצת המתה את קצחות, מלאך עומד במקומו ובדרךו, אך Adams לא עומד, אלא או מרכיב שחקיים או ח"ז שאול מטה. כך גם בעניין זה, כי כל קירות מפשיעיה". והנה, בليل שבת פרשת זיכור, שעת ספורות לפני שככל ישראל בכל מקום שם קראו את חסידיו שתבל בדורנו זה כמעתיק השמואה ומשיך העת הרואה לשרטט קיים לדמותו של אותו ענק שבונקים, שריד לדור דעה שהקב"ה ברוב רשבכ"ג רבינו הגדול מרן האב עזורי זי"ע התבטא עליו כי "פיי כיידיו כיידי" והורה כי "אין לך רערר אחר דבריו".

כל בז'תורה וירא אלוקים מתקשה לעכל את השבר אשר הושבנו בחסטלוקות בחטף של רבנן מבטא את התהווה המפעעת בכל אתר ואטר של ישראל זי"ע, שנודע עוד לפני ידיעת התורה על כל ספר תורה חי שאוצר בקרבו ידיעת התורה על כל מיכמניה ועמקיה, ומכך זה הנחיל אהבת תורה ועומק עיינה והעמיד תלמידים הרבה.

כל מי שעינוי פקוחות יודע כיצד זהה דורנו למי שעד מגן ומחהסה בתקופת סופה וסערה, כאשר ניצב בעוז ובגבורה כשומר משמרת הקודש של עולם התורה, בנסיבות נשפשש שאין דומה לה לביצור חומות היהדות מול כל המנסים לקעקע דרכי התורה והמסורת. את משאו האחרון שנאמר בכנוס לביצור חומת החינוך שהתקיים בבני ברק במוץש"ק תרומה, החל בבני מרן זאקו"ל בזעקה CAB שפרצה מלבו הטהרו: "זה זמן של פיקוח נשפ",

התקין

בתוך ים היגון העוטף את עולם התורה וכל ישראל
"אבל יחד עשי לך"

"בטאון עולם התורה הפלס המרבה כבוד שמיים ועומד על משמר התורה והיהדות"
(מן זיע"א, סיון תשע"ד)

שבת משוש ליבנו – הקברניט ומורה הדרך שהoir חשכת דורנו, העביר ומסר את תורתם ומשנתם של מעתיקי השמועה, כשהוא עומד על גבינו ומפקיד בידינו את האחוריות הנוראה לעמד במערכות ההסברת של עולם התורה ולהביא אל קהיל יראי ד' את הרעיון התורתי בטהרתו, לעמד על משמר היהדות הנאמנה בעיתות הושך ואפלה, בדרך המסורה מסיני כאשר קיבלנו מרבותינו מדור דור.

על זה היה דווה לבנו – על אבינו רוענו, רבן של כל בני הגולה, שהורה לנו באצבע את הדרך נלך בה, לעמד על משמר התורה ללא מורא ולא חת, להביע השקפת התורה הטהורה שקיבלנו מפיו.

על אלה חשבו עזינו – על הילקה מאיתנו יהיד הדור והפארתו, שנתן לנו ונפשו על משמר היהדות, אשר קירבנו בזרוע אהבה והרעה עליינו מטובו ומרוחב דעתו, בתקופות קשות ובסערות הימים.

נפלה עטרת ראשנו – אוילנו כי השברנו

בא המשש בצהרים, מי יתן ראשנו מים ודמעה תדמע עינינו עד דכדוכה של נפש על אלה אני בוכיה, עיני עיני ירדה מים, עת נשכה ארון הקודש ונשרף בית אלוקינו

רבינו האadol רשבבה"ג LIBN SHL ISRAEL דצוקלה"ה

תחינה נישא פני ק-ל דרך מרום, שזכות רבינו הגדול העמוד לנו, לבלי ירפו ידינו בשבר הגדול אשר השברנו, שייהיה לנו למליץ יושר לפני כסא הכבוד, למען נוכל להמשיך ולהיות שלוחים נאמנים, ממשאת נפשו הטהורה, ויהיה חסד ד' עליינו שלא תצא תקלת מתחת ידינו ונזכה להרבות כבוד שמיים – עד בוא גוא"ץ בב"א

אבי אבּי רכבי ישראל ופרשין

הבן של יש האל מילד האש

- זכור", לא מסר מאן ראש הישיבה זיע"א את השיחה הקבועה בביתו, קודם תפילה מעריב, עקב חולשתו, אך התפלל כדרכו קיבלת שבת ותפילה מעיריב עם הציבור בהתרומות הרוח והנפש, כולו דבוק באהבת ד' ובבראהתו כדרכו כל הימים, כאשר בין קבלת שבת לעריב יש ובגה מאן זיע"א בלימוד מדרש רביה.

הশמועה, אשר קרוב לתשעים שנה לברכה לח'י העולם הבא, בנו בכורו יקיוו ומhammadו של אביו מן הגורי"ז אויערבאך זיע"א, אשר התבטה עליו כי בכנים כסחו, ועלתה נשמהו בסערה המשמימה בחצאות ליל שבת קדוש בבית החולים "שעריך צדק" בירושלים, כשהוא בן פ"ז בהסתלקות. סילוקו של רבן של ישראל, שר התורה ותיראה, צדיק יסוד עולם, קדוש ותהור, חסיד ונענו מופלג, מעתיק בלילה שבת קדוש פרשת "תצוהה

שמואל אויערבאך זכר צדיק וקדוש עטרת ראשנו, מופלא שבדור, שרייך אחרון לשירוי הכנסת הגדולה, גאון קברנית האומה היהודית בדור האחרון, מנהיל המסורת בדורינו ושומר פליטת ישראל הנוראה, עובד ד' מנעריו בכל כוחות גופו ונפשו באמת ובתמים, רב ראה, מהיריה והמורה מכל על הסתכל. רבנן, רבן של ישראל, מאן הגאון רב

הגולה, מדברנה דאומתיה, אבינו רוענו, עטרת רשותנו, מופלא שבדור, שרייך היותה הנאמנה בארץ הקודש ובכל תפוצות ישראל והוכחה ממש במצואי שבת קדוש בהלים ובתקדימה, אבל גדול לישראל, והעתפה ביגון כבד ועמוק, כבלי ויתמות, עם היודע השמעה הנוראה, המחרידה והמורה מכל על הסתכל. רבו לגני מורים של רבן של כל בני

■ מאה ! שכטער

הזרם הנזר והזופרה העטירה נצח אראליים את המצויקים ונשבה ארוז הקודש

המומים ועתופי אבל ויגון כבר אנו בהסתלקותם בפתע פתאים לשמי רום של עטרת ראשינו ותפארת משפחתיינו, גאון ישראל ועווזו ציס"ע, אשר משחר נעוריו היה לנו למופת בעמל התורה ובגיעתה לילות כימיים, בדקדוק ההלכה, ובמדות טהורות ונאצלות, מרנין לב אלמנות ויתומים, ונשא את בית ישראל כגדול קטן על לבו הזך הקדוש והטהור

בנו בכורו וחייבנו של אבינו מורנו רועינו גאון ישראל זצוקלה"ה
אחינו הגדול גאון הדור ותפארתו מוריינו ורביינו

ארון רבינו שטאל אויערבאך זצוקלה"ה
מסע ההלויה תצא מישיבתו הגדולה "מעלות התורה", היום יומדראשון, י' אדר תשע"ח,
בשעה 11.00 לפנה"צ, לחלקת קברי אבותינו בהר המנוחות, ירושלים

המתאבלים מרא
הmeshpachah

הברכה הגדולה

כי אין לחשות, אך לא אסוננו ובעווה"ר
לא עמד עוד לבו מול החרצה
והדagaה הנוראה שאפפה את כל
ישותן.

מסע ההלוויה, בראשות מרן ורבנן גדולי ישראל שליט"א, ראשי הישיבות וגдолיו ההרואה, רבנים, מראבי ציון תורה וושכני על מדין שליט"א ורוכבות רכבות תלמידים ותלמידי תלמידים, יתקניהם היום יום ראשון י' באדר, מעונן קודשו בישיבת "מעלות ברובע" בירישלים

עם הסתלקותו שרוי העולם היהודי
בכל אחר באבל כבד ועמו קץ לא קץ
וגבול, על השריפה אשר שרף ד'.
רגשות קשות שוררים בכל קהילות
הקדוש בארץ ובתפוצות, על כי
הוסר הנזיר ונפללה העיטה, מדרכנה
דאומניה, ניצחו אוראים וניטל ארון
הקדוש, גדול כים שבך בת עמי, מי
יתן תמורתו.

ת. נ. צ. ב. ה.

וומסר נפשו כפשו מושע על קיום
Ճדרכם של רבותינו מצוקי ארץ זיע"א,
וועל ביסוס וקיים ציבור בני התורה
כבראו הבודש. הנומר לפלייה. למת-

אך בזמנים בהם חש מין זיע"א
בלילבו ומצבו הבריאות נחלש, הקדיש
שעשות רכבות מזמננו במצבים לא טבאים
ברלל למשען אירובר בין ההורגה שלآل

ההשכחה תורה מישראלי, ולא תשכח
תורתו ומונתו של רבינו הגדול מרן
ההאבי עוזרי זי"א, שהחדר בדור כולם
משגיח קודש וחמיות לכל דבר שב-
קדשנה, והוא עמו כל גדויל הדורות
מצזקי ארץ זי"א, אשר מפיהם אנו

במשך החודשים האחרונים המשיך והש銅ע מדברותיו במסירות השם, וגם בעת חולשתו, עירר וזעק חיים ומימים אלו שותים.

וְהַתִּפְלֹשׁוּ לָאָרֶץ בְּכֵי תְמֻרוֹרִים, וּזְכוֹחִים.

ממאנים להאמין כי רכם המובהק שగידל אותם כאב ורחימאי איננו עוד. עם זאת השבת נודע הדבר, הולם יגון כבד פשט בכל ריכוזי יהדות החדרדיות. ובאים חשו כי לבו הטהור, לבן של ישראל, לא עמד עוד מול כל המתחולל בזירות הנוראות על קיום התרבות.

קידועו, בשנים האחרונות בכללו וכבר תקופה الأخيرة ממש בפרט, היה רבן של ישראל צי"א מיצר וכואב בכל ליבו ונפשו על הגזירות נגד בני היישוב כתוב הקדושות ומוסדות החינוך הטההור ללאחרונה האזם על בניית ישראל, כאשר דואב לבו עד דכדוכה של נפש ממפניהם הניסיונות המתמשכים והగורמים לפגוע בצביעון הצייר החradi, בהבעו דבריו אמרו ברבורה והשווינו ברבוי

על הנסיניות לפגוע בקיום היהדות.
כל תלמידיו ובני ביתו שמו ליבם

פילט מעריך ניגשו בני
עיבור הגadol שפקד את
להתברך בברכת שבתא
מן זע"א מאיר פניו לכל
בכל לב את הציבור.

שבקו מיפוי הנוכחים. בתוך שעה קלה פשטה הידעיה המרה מכל ברוחבות העיר ירושלים ה Helvetica בהלם ובתדהמה את תושבי העיר, שהתאמזו שלא להעביר את הידעיה הגיגית המרה ולהשבית את שמחת השבת בקרוב ציבור היראים. בתוך שעה קצרה הגיעו לבית מדרשו תלמידי קודשו של רבינו, ישיבת

ברחוב אבן שפרוט שכונת שער ירושלים. הzcירז נזיבת בתדמתה ובכראב עצום וצורב את משמרות האיזוב, ועקב קדושת השבת התאמצו כולם בכל כוחם שלא לגלות יליי' אבלות, אולם היכל הישיבה עוקות מהפך לאבל ותוהגה, ומכל עבר נשמעו עוקות מרות ואנהות, על כי הוסרה העטרה מעל ראשו.

לאחר תפילה מעריב ניגשו בני היישבה והציבור הגדול שפקד את מעון קדשו, להתברך בברכת שבתא טבא, כאשר מרן ר' זעירא אמר פניו לכל אחד ומברך בכל לב את הצייר. לאחר מכן ישב מרן ר' זעירא לსעוד את סעודת השבת, במלח הסעודה למד את כל משניות מסכת שבת, ויזמר בדיקות ובשםחה את זמירות השבת. בתום סעודת השבת המשיך ללימוד משנה ברורה הלכות פסח, ובஸכיותה השעה 23:00 החל לצעד לחדרו מלוחה בתלמידיו הקרוב ויד ימינו יבלחט"א הרה"ג רבבי דוד בידרמן שליט"א, כאשר הוא שורי בשלוחות נפש מיוחדת וברוגע, ושמחת השבת על פניו.

לפתע שם לב הרה"ג רבי דור ביר
דרמן שליט"א כי הוא נחלש בעורה
חריגת ומעוררת דאגה, ולאחר שקרה
בשםו ולא קיבל תגונה, הבהיר את
שירותתי ההצלה. שם הדריכו דרך הט-
לפון כיצד לבדוק את הדופק, כאשר
הgrün מכל התברר: מREN אבינו רוענו
זיע"א קיבל דום לב, ומתוך שונות
סיפורות ממש נדם ליבו והדופק פסק
מלפנותם.

כוחות ההצלה שהוחזקו למשך
החלו לבצע ניסיונות החיהה במשך
קרוב לחצי שעה, כאשר הם מצלחים
להשיב את הדופק וمبילים אותו
לבית החולים "שער צדק", אך כבר
קרוב להחilitation הניסיעה קרסו שוב מער-
רות גופו של מוחן דיע"א. כונן הצללה
עבדו עליו זמן ממושך בניסיונות
החייה הממושכת, גם לאחר שהגיעו
לבית החולים.

והמוני תלמידים בבית החולים, ועקבו
במקום בזעקות מחרידות כל לב פרקי
תהילים ופסוקי יהוד.

אך לדעון לב כל בית ישראל נגזה
הgioרה על העם היהודי כולם, ולקראת
חצות הליל נשבה ארון הקודש, ונשmeta
ובן של ישראל ובנו האי צדקה ופurity
שה, אשר לאור תורתו והוראותיו צועז
דים כל בית ישראל עשרות בשנים, שר
התורה, גאון ישראל, פאר הדור והדור,
מן הגאון רבי שמואל אויערבאך
זוקלה", עלתה בסערה השמימה,
מתוך זיקות אידיות של שמע ישראל

העדת החרדית בע"ק ירושלים טובב"א

גלה נבוד מישראל

העימר ריביר בחרגונה להנתרו מונמכת השלוותות אשר מארו עמו עוז לדרסן, ולכו בדעתו עתה עם עדותן החודית, ואך מוגה הדרים והדינות.

הగאון האמיתי בכל חדרי תורה, כקש"ת רבי **שוחאל אוישר באך**

רָאשׁ יִשְׂבַּת מְעֻלּוֹת הַתּוֹרָה
הַלְלִיָּה תֵּצֶא הַיּוֹם יוֹם רָאשׁוֹן פֿרְ' בַּיּוֹם תְּשָׁא י' אַדְרָת
תְּשָׁע"ח בְּשָׁעָה 11 לְפָנֶה י"צ, מַהֲיכָל יִשְׂבַּתוּ הַקָּרְבָּן
שָׁבוּ שְׁעָרֵי חֶסֶד פְּעִיה י"ק ת"ו, לְהַר המנוֹחוֹת

מטעם כך מרדן הגאנט'ז והביד'צ שליט'א הוכרז על

ביטול אלאה בעה הלויה

בֵּית דִין צַדָּק
 של העדה החרדית
העדה החרדית
 המבכים ומתאבלים בצעיריך ירושלים
 פועליה "ק. ירושת ז"

תרע"ב • חשמ"ט • תשע"ד

אבל כבד חشر עולם בעדנו או מה היה לנו, ספינה טרופה בלב ים

אביינו רוענו, רכב ישראל ופרשיו
גאון עוזנו רוח אפיינו, אשר אמרנו בצללו נחיה
עמוד האמת, כל רז לא אניס ליה
שריד פליית סופרינו, מנורה הטעורה קודש הקודשים
אביהם וליבם של בני התורה ושומר משמרתה

מרן ראש הישיבה **רשכבריה** זיע"א ועכ"א

אשר נשאנו על ליבנו כנסוא האומן את היונק
נסתלק ממנו בעונינו

איך נפלו גיבורים בתוך המלחמה

יתומים היו ונ אין אב
בני התורה הורידו כנחל דמעה
הגהלה הארץית
הועדה הרוחנית

הישיבה הגדולה
מעלות התורה
שכונת שערי חסד, ירושלים ת"ו

אבי אבי רלב ישראלי ופרשלי
נצח אראלים את המזוקים ונשבה ארונו הקודש

המומים רצוצים ומיתומים אנו עד לכדוכה של נפש בהסתלקותו
בפתע פתאום לשמי רום של אבינו רועינו, אביר הרועים, גאון ישראל ותפארתו,
גדול מעתיקי השМОעה בשימושה של תורה, מוסר תורה כצורתה נתינתה מסיני,
ביהود יקרה ותפארתה, משובב נתיבות בדרכי הלימוד והיראה, עמוד האש שלפני המחנה,
אשר האיר עיניהם ולבם של ישראל, בעוז ובגבורה באמונה איתנה נשא על כתפיו
את משא עם התורה, בגבורה עילאית ללא חת
המנורה הטהורה רבינו הגדול והקדוש

מרן ראש הישיבה
רבי שטואל אויערבאך
צוקללה

בנו בכורו וחביבו של גאון ופוסק דורנו
רישכה"ג מרן רבי שלמה זלמן אויערבאך זצוקלל"ה
מסע ההלויה יצא מישיבתנו הקדושה, היום יום ראשון, י' אדר תשע"ח
בשעה 11.00 לפנה"צ, לעבר חלקת אבותיו בהר המנוחות ירושלים
זאת בזכרנו נזעך במרה, חמדת ישראל כליכי
הקודש נזר ועטרה, על מי נטשת את הצאן

חשד עולם בעדנו

על אלה אני בוכייה ועיני נגרה אוילנו כי נגזרה גזורה
הורם הנזר נוטלה מנוראה הטהורה והוסרה העטרה
רben של ישראל לוחם מלחמות ד'

מרן ראש הישיבה רביינו האגדול

רבי שמואל אויערבאך
צוקללה"ה

אשר נשאנו על לוח ליבוי הטהור יומם ולילה
חומרת ירושלים הורידי כנחל דמעה אריד בשיחי ואהימה
וקול נהי ארימה מי יעמוד בפרץ מי יורה דעתה
מי יאיר המסילה אויל מה היה לנו

אל תשכח צעקת אריאלאל לאגר יהודה ויישראל
לאמר מי יתנו מציון ישועת ישראל

הוועדה להצלת עולם התורה

1800-230-240

קופת הצדקה "הסדי שלום"

מיסוז של מרן רביינו ראש הישיבה זללה"ה בנשיאות מרן הגאון רבי צבי פרידמן שליט"א

חישול נזולם בנדנו

באותם הימים, שבריהם ורוצחיהם עדר דכדוכת נפש, אויה הייאך שודנו, יתומים היינו ואין אב, אבל יחד נעשה לנו בתוך כל בית ישראל בארץ ובגולה, על הרירה הנוראה אשר שرف ד' באפו ובחמתו, תורה תורה הגרי שך וההפלשי באפרים, על שריפת התורה היהודית ונרתיקת, עת ניטלו כל חמדות, נשבה ארון הקודש ונשרף בית אלינו, כבתה הגדלת הנשארת בהמשכת שרישת דורות הזהב, ונטלק מעם ד' בפתע ובחתוף אדוננו מורנו ורבינו אבי היישובות, ראש גולת אריאל, שר התורה והיראה, שריך אחרון לגאנזקי קדושי רפואי מעלה, רוח אפיקנו אשר אמרנו בצלילו נחיה, עתרת תפארת ישראל, צדיק יסוד עולם, יהיד הדור וללאו, ליבן ואביהן של ישראל, פה המתגבר בתורה בקדושה וטהרה, שהשahir עצמו כל ימי על דברי תורה וכל רז לא אנים ליה בנגלה ובנסתור, עמדו האש אשר לפניו המהנה, מומר התורה ומנהיל המporaה גדול מעטיקי השמועה, אביהן של יתומים ולאלמנות, האיש על החומה, גיבור ואיש מלחה לוחם מלוחמות ד', ללא מורה וללא חת בכל עוז וגבורת, הנהיג עדת ישראל בעוז תעוזות, והגהיל בני יהודה קשת, מפרק נפשו לרים את קחל ציבור עמליה התורה ונושא דגליה, וסיבך כנסר באברות פיקחותו וחכמתו ובכנפי קדושתו על כל יוושבי תבל, העמיד את חרות על תילה ואת התורה בטהרתה מצורתה נתינתה מסני, כפי שקיבלנו מרבותינו מצוקי עולם נ"ע, האיר השבת גלות דורנו ועמד על המשמר לבלי ידה ממנו נדה, אחרון מנהילי תורה אדוננו הגר"א ז"ל בנגלה ובנסתור, נטהר ונתקדש בסילודיון בכל מני טהרה

**בלבו הטהור נשא צרת הכלל והפרט, ייסד והקים את מפעלי הצדקה "חסדי שלום" ע"י
שלוחו מורנו הגאב"ד שליט"א, האceil כל הימים מרוחו הטהורה לכבודן אורחותיה ולנותב
דרךיה, ונשאה על לוח ליבו כנשוא האומן את היונק, היה לנו לאב ולאם, למען שBORI
לב ונרכאי רוח להחיות רוח שפלים ולב נרכאים**

חרנה ורבנה, קודש הקודשים, גאון הגאנזים

מהו רביון הקדוש וה חומר זלה |ה

כברנית מפעלי הצדקה "חסדי שלום"

עליה במערה השמיימה ונתקבש בחטא ובפטע לישיבה של מעלה, וכל העם צועקים ובוראים, על מי נטשת את הצאן, מי יזרנו דעה וממי יבין שמוועה, וירב בת בית יהודה תאנה ואנינה

**אוֹ לֹו לְעוֹלָם שַׁעֲבֵד מִנָּגָו, וְאוֹי לָה לְסִפְינָה שָׁאָבֵר
קְבָרִינְתָּה, וְנוֹתְרָה עַדְתָּ ד', כְּצָאן אֲשֶׁר אִין לָהֶם רֹועָה
מֵי יְחֻמּוֹל עַלְיכֶם עָנֵי וְנַתְמָכֵי "חִסְדֵי שָׁלוֹם"
יְיחֹס וַיַּרְחֵם עַלְיכֶם יְתּוֹמִים וְאֶלְמָנוֹת נְדָכָי רֹוח וּנוֹפֶשׁ
כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל יָבֹכוּ אֶת הַשְּׁרִיפָה אֲשֶׁר שָׁרֵף ד'**

0587-1700-19
גלאם טלוויזיה

ישיבת פוליבז', קריית הישיבה - בוי ברק

אוֹ לֵה נְסִפּוֹר שָׁאַדָּה קְבֻרִישָׁה

רפו ידים ונמס כל לב, כי התמוטטו עמודי חבל
ובעוננו נעלת הענן ונותל כבוד מבית חיינו, בהסתלקותו
לגוני מרומים של שריד אחרון לגאוני וחסידי קמאי, צדיק
יסוד עולם יחיד הדור ופלאו, הורה הדרך שומר המשמרת
גודר הפרץ, אשר היה לבית ישראל לעמוד אור ולחומה
аш, וסיבך והגין באברת קדשו על עם ד' ועל עולם התורה,
כפי שנמסרה בידו מרבותינו הגדוליים מצוקי ארץ זי"ע

ריש גלותא אבי היישיבות גאון ישראל

אדוננו רבנו הגדול גאון הגאונים החסיד האמיתי מרנא ורבנא

רבי שאלאן אויערבאך זי"ע

אבל ייחיד עשי לר - היישיבה הק' ומוסדותיה
הוא הגבר אשר נשא משא היישיבה הק' ברוחניות ובעשניות
כמושא האומן את היונק ומוסר נפשו ולבו להצלחתה
ושגשוגה כל הימים, צר בצרתה ושמח בשמחתה

תורה תורה חגלי שק, מי ילחום מלחתך
וישוב לשעריהם, כלי מלhma אבדו ונפלו
גיבורים, אוֹ וָאָבָוי שָׂוד וָשָׁבָר לְנוֹתְרִים
רַבָּן וְתַלְמִידָהוּן
הנהלת הישיבה

רשות תלמידי התורה "תפארת יטקב" בפראה"ק

מייסדו של רבי נינו הגדול מרוז הגר"ש אוייערבאך זצוקלה"ה

אוֹי נָא לְנוּ כֵּי אֲבָדָה שְׁמַרְתָּ תִפְאָרָתָנוּ

יחד עם כל בית ישראל עטופים אנו באבל הכבד בסתלקותו של אדוןינו רועינו אשר אמרנו בצללו נחיה והיה לנו כאב וכאמ בנסאו על לוח ליבו הטהור את בניו אהובי ה"ה תלמידי תורה "תפארת יעקב" על טהרתו הקודש כנשוא האומן את היזגה ובכוח תורתו וקדושתו יסדם והעמידם כחומה בצורה מול גלי הים העכוורים והרחות הזירות הנושבות מבחו זזה היה משוש ליבו הקדוש

**רבי נינו הגדול שר התורה ועמוד העבודה
משיריו בנסת הגדולה אדרי התורה האמיתיים
אשר עמד כצור חלמייש בכדי שלא תשכח חילילה תורה מישראל
רבן וליבן של ישראל הגאון החסיד האmittel רבי**

שָׁאוֹל אֹיְשֶׁר בָּאֵל

זצוקלה"ה

נשיא ומיסד מוסדותינו הק'
ראש ישיבת מעלות התורה ובעל הדרבי שמואל

ההלויה תצא היום ים ראשון " אדר תשע"ח לסדר כי תשא את ראש בני ישראל
מיישבו הגדולה בשכונות שער חסיד בירושלים בשעה 11:00 בדורנה להר המנוחות

וכל בית ישראל יבנו את השרפפה אשר שריף ד'

ישיבת אוהל תורה
ישיבה לצעירים בני עלייה ירושלים
בನשיאות רביינו מרן ראש הישיבה זצוקלל"ה

הנני מתקדש

כבה אור העוזלים

אריד בשיחי ואהימה וקול נהי ארימה עלי ארון אשר נוטש
באשמה צאן עדדריה, ניטל מציוון מנורה הטהורה, קודש הקודשים,
לב הארי שמסר נפשו על התורה שלא תשתח כנינתה ובקדושתה
שר התורה, עמוד היראה, הענווה והתפילה, לוחם מלחות השם,
עמוד האש אשר לפניו המחנה, לא חת ולא צע בלתי מה' לבדו
יסד את ישיבתינו הקדושה להעמיד עמל התורה בטהרתה וכנינתה
ובליך הטהור נשא את ישיבתינו בכל עת ובכל שעה
אשר ממנו עצה ותועשה להעמיד לגינויות של תלמידים בני עלייה
מAIR נתיבותינו ומורה דרכנו

אביינו מוריינו ואדוניינו
רבן של ישראל
אדון ראש הישיבה זצוקלל"ה

אבל יחיד עשי לך
אווי לנו כי חטאנו, וואי לה לسفינה שאבד קברניתה
המקווננים מרה בתוך כל בית ישראל הבוכים את השרפפה אשר שרף ה'
רבני הישיבה מנהליה ותלמידיה

כבה אור העזים

המומים ומוזעזעים שבורים ורוצחים על סילוקו בחטא
של רביינו הגדול ראש גולת אריאל, אשר אמרנו בצללו נחיה בגויים,
עמדו האש שהAIR את חשת הגלות וניווט את ספינת היהדות הנאמנה
בדרך שהנחילו רבותינו מצוקי ארץ Zi'ua ולחם כארץ נגד כל פרצה וסכנה
ומסר נפשו על קיום היהדות ממש

אביון ורבנן וליבן של ישראל מהן דאס הישיבה צוקלהה'ה

תורה הקדושה הכנסת ישראל
הורידי כנחל דמעה אווי מי יורה דעתה,
מי יבין שמוועה, מי יגדור גדר, מי יעמוד בפרץ

אווי לו לעזים שאבד מנהיגו או לה לסתינה שאבד קברניתה ראשי הכלל רבנן ותלמידיהם

כולל מרחובות שלמה מודיעין עילית - כולל רצפות חמורות
כולל זכרון צדק בני ברק - כולל זכרון צדק אשדוד

אָזֶן

או לה לסייע שabd קברניטה

שבורים ורוצחים עד דכדוכה של נפש בשבר הגדול והנורא אשר פקד את כל בית ישראל בהסתלק מעמו אוד העולם ראש גולת אריאל אשר עיניו הייתה פקוחה עליו בכל דרכנו עמוד האש ההולך לפניו המחנה

**רבען הגדול מרן ראש הישיבה
הగאון רבי שמואל אויערבאך זצוקלה"ה**

עיני עיני יורדה מים אתאונן מי ייתן ראש מים
אץראח מי ייתן אפוא ויכתבון ملي על כבוד התורה כי נוטל בסערה

וכל בית ישראל יבכו את השרפפה אשר שרד ה

קל נהי נשמע מצין

אראים צאו וצעקו מרעה ספוד תמרוז האגדו בחברה קול כחול
צירה במכירה התאננו על עדת טה פזרה עלימו כי גזרה גזרה
לב נמס ופק ברכיס, וחללה בכל מתנים

יחד עם כל בית ישראל, וכלعمالיה התורה, אබלים סחופים ודוחים,
בהתלקותו של רבינו הגדול, ליבן של ישראל, עמוד התורה והיראה,
אשר כל רז לא אניסליה, מרא דכולה תלמודא, אשר נשא את משא הדור על כתפיו
רבינו הגדול, אשר יסדו ולוונו מיום הקמת הישיבה, וקרבנו, לדעת דעת אלוקים
ועומק חכמת התורה, והניח לנו חכמה ועזה, לדעת את הדרך והמעשה אשר יעשו

רבינו מרכז ראש הישיבה דצוק'יל

ובתוך כל עדת ישראל, נבכה את השרפיה אשר שרף ד',
אווי ואובי וטד וטבר לנוטרים, וכל לב ידמע

המתאבלים מרעה
ראש הישיבה
רבני הישיבה - אברכי הכלול - תלמידי הישיבה

הושיבה הגדולה החדש
מייסודם של בוגרי ישיבת חברון
בית הכרם 2

חשך בעדנו אורה

אבלים ודואבים שבורים ורוצחים עד דכדוכה של נפש
בහילקה מעמו עטרת תפארת הכנסת ישראל
שר התורה ומושל ביראה צדיק יסוד עולם

**אביינו רועינו אדונינו מורהנו ורבנו
הగאון החסיד**

**מן ראש הישיבה
רבי שאלו
օיעד בבאך זכללה**

יתומים היינו ואין אב
אבל יחיד עשי לך
או לסתינה שאבד קרבניתה

רבנן ותלמידיו

локח אדוננו מעל ראשו

המומים, מזועזעים, אבלים, דוויים, כאבים ודואבים עד דכדוכה של נפש, בהתמודט מוסדי תבל, בהסתלקותו לגנזי מרומים של ربנו הגadol, עטרת תפארת ישראל, שר התורה, יחיד הדור ופלאו, אשר האיר בתורתו ויראתו פני תבל, מדברنا דאותה, נשא את משא הדור על כתפיו בעוז ותעצומות, אשר אמרנו בצלו נחיה עד ביאת משיח צדקנו, זכות היה לנו בנושאו משא קהילתנו הקדושה כאשר ישא האומן את היונק

**מרנא ורבנא
רבי שאנאל
בן מרן הגרש"ז
אוישרבאר
צוקלה"ה**

**מי יגדור גדר ומיי יעמוד בפוץ
גדול כים שברנו מי ירפא לנו**

בני הקהילה

בית מדרש הగָּרְיִיא

נחלת צבי

בנשיאות רביינו ראש הישיבה
ארון הגר"ש אויירבזאָל שליט"ב

כבה אור העולם

נמס כל לב ורפו כל ידיים על שמוועה לא טובה כי באה בסילוקו בפתח פתאום
של אבינו רוענו חסיד וענינו צדיק יסוד עולם אשר נודע בעוצם שקידתו הנוראה
וועללו המופלא והדיר שינה מעניינו במשכ תקופות ארוכות בעומק עיונה של תורה
אהוב את הבריות ומאריך פניו לכל אדם קדוש מרחם עובד ד' מנעוריו
לבו לב הארי לוחם מלוחמות ד' ללא חת גודר גדר ועומד בפרץ אביהן וליבן ועמדו
צלהותהון של ישראל אשר שפך לב כמים בתפילהו בדבוקות נוראה בכל יום ויום
הרואה הנאמן אשר זכיינו שנתייסד על פיו בית מדרשינו ונשאנו על לוח לבו באהבה ובחמלת
ומסר נפשו כפשו עלי כל יחיד ויחיד לשකוד בטובתו אבי יתומים ואלמנות
הרבייז תורה לעלה משישים שנה והעמיד תלמידים הרבה שיצא שם לתפארה בכל קצוווי תבל

שר התורה גאון הגאוןין רב רבנן רבן של כל בני הגולה מדנא ורבנא ראש הישיבה צוקקלהיה

אשר אמרנו בצלילו נחיה בכנפיו נחסה ממימי נשתה
ולאורו נלך לקבל פנוי משיח צדקינו

הוא הגבר אשר שתלו ד' ברחמיו בדור האחרון דורו של משיח
להלך כעמוד האש אשר לפניו מהנה בני התורה מביני דעת
ומבקשי האמת להאיר להם חשבת הזמן והתקופה

אהה כי לזכח אדוונינו מעיל ראשינו
ביום המר והגמר יום שבת קודש ט' לחודש אדר תשע"ח
וכל בית ישראל יבכו את השרפפה אשר שרף ד'

מלכת התורה וְתָכַלֵּת

הקבלה

שבט משוש ליבנו הקברניט ומורה הדרך שהoir עינינו והנחי לנו את תורתו
וגדלנו כרואה הנאמן על עדתו והדריכנו מיום הקמת מלכת התורה "וכתבתם"
ניטל אדוננו הגadol מעל ראשו, אבלים ושבורים יחד עם כל עולם התורה והישיבות
על כי כבטה הגדלת הנשארת, עמוד האש שלפני מהנה בהמשכת שרשת הנהגת התורה
המסורת מדור דור, גאון עוזנו עטרת ראשינו רוח אפינו אשר אמרנו לאורו נצעד ונלך,
ליים אביהם ורבן של עולם התורה, הקברניט אשר עמד כחומה בצורה על שימור
עולם הישיבות הקדושות והנחלת התורה ועמלה בטהרתה להמשך הדורות,
ראש גולת אריאל רבינו הקדוש

עת"ד אדונינו מוריינו מרנא ורבנו

רבינו הadol ראש הישיבה צוקלה"ה

תורה תורה חזיר שק והתפלשי בעפרים אבל יחד עשי לך מסף תמרורים על תופשי משוטיך ופורשי מכמורים מליחז
וחובליך במים אדרים עורכי מערכ מישרי הדורים מפעני צפוני וגלי מסטורים מי יקזה בגבעותומי ישתח בהרים
מי יפרק הויותומי יתרץ שברים מי יפליא נזירותומי יעוז נדרים מי ישד עמוקKid וחתו אפרים ומילחום מלחמה
וישוב לטעים כל מלחה אבדו ונפלו גבורים אשרים משכילים ברקיע זוהרין במנחות שלום נחו ישרים

וכל בית ישראל, יבכו את השרפיה אשר שרף ד', רבן של ישראל, עמוד התורה
והיראה, לבן של ישראל, אשר נשא את משא עולם התורה על כפים,
יבכו בית ישראל את השרפיה אשר שרף ד'

זכות רבינו הadol תעמוד לנו שלא ירפו ידינו בשבר הadol וייה לנו למליץ יושר לפניו כסא הכבוד

הכאוביים ומשתתפים בצער המשפט הרוממה שליט"א

חברי הנציחות
תורת המוקר

רבנן ותלמידיהם
תורת רחבי היכרות

תלמוד תורה

בנפש החיים

ע"ש מרבنا הגר"ח מוואלז'ין זי"ע
בನשיאות מרן ראש הישיבה הגר"ש אויערבאָר

אבי אבי רכוב ישראל ופרשיין

אוֹי לְהַלְפִינָה שָׁאַבְדָה קְבָרְנִיתָה

קול נהי נהי ארימה ודמעתי על לחיי אזרימה,
רעדת תאזו כל שומע ותזל כל עין דמווע ונחפץ לאבל כל שעשווע,
נמס כל לב ורפו כל ידיים כי בא המשמש בצחרים ונשבה ארון הקודש,
עמוד האש אשר בשער המחנה אשר שלוח כמלאך ממרום העמיד דת על תילה
וללחום מלחתת ד' בעוז ובגבורה למען הנחלת התורה בטהרה,
נשא על ליבו צרת הפרט והכלל

**אדונינו אביינו רועינו מוריינו ורבינו האגדל
רבן וליבן של ישראל**

ארון ראש הישיבה זצוקלה"ה

אשר בתוך כל ישראל העמידנו בקרן אורה זיווה והדרה,
וסלל וייסד את התלמוד תורה "נפש החיים" על טהרתו הקודש
למען חינוך ילדי ישראל בטהרה,
ובכל הדבר קטוע כגדול הדריכנו והוראה דרכנו בדעת תורה טהורה
אראלים צאו וצעקו מריה, ספוד תמרור האגדו בחבורה,
קובל כחולה צרה כמברירה, התאוננו על עדת שה פזורה,
עליהם כי נגזרה גזרה

הנהלת הת"ת
הרב שלמה פיין

והתלמידים

ההורמים

המלמדים

כבה אור העולם

פלגי מים תרד עינינו וירב בבת יהודה תאניה ואנייה בהסתלקותו של עטרת ראשנו, גאון עוזנו ורוח אפינו אשר אמרנו בצלו נחיה, האדם הגדול בענקיו הרוח שנשא על כתפיו את משאו, דאגתו ועתידו של חינוך הדורות הבאים, פטראוננו ורעונו הנאמן, ענן הכבוד, שהאצל עליינו מהODO והAIR את דרכנו בתבונת הנהגתו באבاهיות וברחימאות אין קץ, שר התורה והיראה, שריד לשيري הכנסת הגדולה, גאון ישראל, לוחם מלחמתה של תורה, עמד בפרץ וגדר פרצונות הדת בהשכמה טהורה, שומר הגחלת עמוד האמת,

רבי שטואל אוידבאך רבי הקדוש צוקלה"ה

אהל רחל על מאות רבות של תלמידות מורות ומחנכות, הורידי כנחל דמעה ואבל יחיד עשיין, על הספינה שאבדה קברניתה ועל נזר תפארתך כי הורם זהוסר, אווי מי יתן לנו תמורתו

אבלים ודוויים עם כל בית ישראל

הנהלה

מוסדות שער התורה אשדוד
הישיבה הקדושה **כולל אברכים**
קרית פונייבז'

כבה אורו של עולם נפלת עטרת ראשינו

קרועי לב אבלים ודווים, על שריפת התורה עם תיקה ונרתיקה,
כי עלה ענן ד' וביטול לשכת הגזית, גאון הגאנונים עמוד התורה בכל חלקייה,
יחיד הדור ופלאו בתוקף עבודתו ויראתו הטהורה, ולהגביה רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים
אשר היה לבית ישראל לעמוד אור ולהחמת אש בצורה ביום זעם, מסר נפשו באמת
לשמור משמרת הקודש בעוז ובגבורה כחד מתקיפי קמאי למען העמדת עולם התורה בקדושתו,
בקומתו ובטהרטו, ובארת קודשו וחכמו סיכך על עם ד', הורה הדרך וגדר פרצות כרם ישראל,
ושפט את ישראל כפי שקיבל ומסרה בטהרה מרבותינו מצוקי ארץ אדרי התורה נ"ע

**אדוננו אבינו רועינו ורבנו הadol
לבן של ישראל וועז ימינם, מרנא ורבנא
ראיש גלה ארייאל זצוקיל**

קרבנית הישיבה הק' שנתן עיניו וליבו עליינו תמיד ביהود כנסוא האומן את היונק
עמד לימינו של עטרת ראשינו רבנו הadol מeson הישיבה זצוק"ל
להעמדת צורת וצביון הישיבה הק' בנתייב אורה ובדרכ סוללה בדרך רבותינו נ"ע

אבי אבי רלב ישראאל זפרשיין

מנורה הטהורה אורה נעדרה, מי יורה דעתה מי יבין שמוועה
יתומאים היינו ואין אב אוין נא לנו כי חטאנו

רבנן ותלמידיהם

הישיבה לצעירים מצוינים" נועם התלמוד"

שכונת שערי חסד, ירושלים ת"ו

יתומים היינו ולאין אב - אוי מה היה לנו

נמס כל לב ורפו כל ידיים, בשבר הגadol אשר השברנו בתוך כל עולם התורה בהלקח מאתנו בעוה"ר בפתח פתאום אביהם ולבם של ישראל, עמוד האש שלפני המהנה, אביר הרועים, שר התורה ועמוד היראה,

נשיא ישיבתנו הקדושה

אשר נשא את ישיבתנו הקדושה על לבו הקדוש והטהור כאב רחום
באהבה ובמסירות אין קץ מיום היוסדה זה למעלה מחציו יובל שנים

**רבינו הגadol גאון ישראל ותפארתו
מרן ראש הישיבה**

רבי שמאלאן אויערבאָך זוקלה"ה

מסע ההלויה תצא היום יום ראשון, י' אדר תשע"ח
מהישיבה הגדולה "מעלות התורה", שכונת שערי חסד, ירושלים ת"ו

תורה תורה חגי שך והתפלשי באפרים אבל יחיד עשי לך

חדר ראשון לציון

בನשיאות מרן ראש הישיבה רבינו שמואל אויערבאָך זוק"ל

**אוילספינעה שאבדה קברניתה
יתומים היינו ולאין אב**

אויא לנו כי חטאננו בהלקח נשיאנו אדוננו מעיל ראשון, נר ישראל

מרן הגאון האמתי

רבי שמאלאן אויערבאָך

זוקלה"ה

גדול כים שברנו מי ירפא לנו ומני ינחמנו

אבי אבי רכב ישראל ופרשין

עם כל בני התורה באלה"ק אבלים ודואבים הננו בהסתלק מעמן
אלוף עטרת ראשנו ומורה דרכנו, מותה דרכנו ונתיבותינו שעמד בראשנו

מרן דיניא

וכל בית ישראל יבכו את השရיפה אשר שף ד'

**בית מדרש חניכי היישוב
"בית שלמה"** **כולל מצוינים
"תפארת הלזים"**

רחוב רבי חנינא בן דוסא 1 מרכז רובע ז' אשדוד
מיסודה של רבנו הגדול מרן ראש הישיבה הגאון רבי דב צבי קרלנשטיין זצוקלה"ה

כבה נרו של עולם

אוינו כי שדדנו וניטל כבוד מבית חיינו, שבת משוש לבנו ונחפה לאבל מחולינו, רוח אפיינו אשר אמרנו בצליו נחיה נlcd בשחיתותינו,
בהסתלקותו לשמי מרום של גדול דורנו, רבנו הגדול, אבינו רוענו, עטרת ראשינו, מורה דרכנו ומאריך נתיבותינו, גאון ישראל, שומר החותם,
ארון האלוקים, עמוד הימני, קדוש ונורא, נר ישראל, ואוהban של ישראל, אשר נשאנו כאשר ישא האומן את היונק

מרנא ורבנא

רבי שמואל אוילער באך זצוקלה"ה
ראש ישיבת "מעלות התורה" ובבעל "הדרכי שמואל"

אשר האיר עליינו בעוצם קדושת תורה הבahirah וממנו עצה ותושיה, על מל ויגע על טובתן של ישראל,
עמד בפרץ בשמרות פר השמן הטהור, בדרך המסורה לנו מרבותינו זיע"א

מסר נפשו להרביץ תורה ולהעמיד תלמידים בעומקא דשםעתהא, בצליו חיינו ואת מיימי שתינו ופריו מתוק לחייבנו
אשר אמרנו לאورو ניסע ונלך עד כי יבוא ינון אך הוא הילך למנוחות ואותנו נטש לאנחות

אהה, רבינו על מי עזבתנו כצאן אשר אין להם רועה

לומדי ומתפללי בית המדרש

אברכי הכלול

ראש הכלול

כִּי פֹנֶה יָם

לב מי לא יחרד, רעה תאחו כל שומע ותזל כל עין דמווע ונחפק לאבל כל שעשווע,
על שמועה נבנהלה כי באה כל נמס כל ידים רפו כל רוח נכאו וככל ברכים דא לדא נקסן,
בהתשלק מעמוני בסערה השמיימה מלאך מושיע ששולח מרום אשר אמרנו בצלו נחיה
עד בא משיח צדקינו מנהיג מאיר ושומר גחלון של ישראל בחשכת הגלות, מקשה
את יתר ממשמעים שנה של תורה גייתה عمלה והרכבתה ועינוה לעומקה בכל מרחביה
ומכמניה, להבט אש קודש של תורה עובודה יראה וקדושה, המAIR באור אמת לפני העם
אשר פרס כנפיו עליינו ביהود ונשא אותן כנשא האומן
את היונק במסירות נפש עשרות בשנים

רְבִנָּוּ הַגָּאוּן הַחֲסִיד הַאֲמִתִּי
רְבִינָנוּ שְׂתַואָל
צְוקָלָהִיהִ
וְהִיָּה הַעוֹלָם שְׁמֵם

נאסף מנו בחטאינו ואותנו הותיר בתהומות של יגנות ואנחות
וכל בית ישראל יבכו את השרפיה אשר שרף ה'

יתומים הינו ואין אב

המומים ומזועזעים, שבורים ורצוצים אנו עד דכדוכה של נפש,
עטופי אבל יחד עם כל בית ישראל, בעלות בסערה השמיימה
גאון עוזנו ותפארתנו, עמוד האש אשר לפניו המחנה,
روح אפינו אשר אמרנו בצלו נחיה, הרועה הנאמן אשר מסר נפשו
למען כבוד שמו ית', גודר גדר ועומד בפרץ, שר התורה והיראה,
צדיק יסוד עולם ה' חסיד ה' עני לבן ואביהן של ישראל

מרן רבינו **ראש הישיבה צוקלההיה**

אשר זכיינו שהאציל מהיהודים ורוחו עליינו
ואף טרח במסירות לחזקנו בבית מדרשנו

תורה תורה חגי שק והתפלשי באפרים
אבל יחיד עשי לך ומספד תמרורים,
על תופשי משוטיך ופורשי מכמורים, מליחיך וחובליך במים אדיים
מי ילחום מלחתך וישוב לשעריהם
כלי מלכמיה אבדו ונפלו גבורים

תדע כל עין נמס כל לב, מי יחבות כאנו,
מי ירפא את שברינו, אהה, אווי נא לנו כי חטאנו

תלמוד תורה
דעת זקנים
בנשיאות חרבן ראש הישיבה רבי שמחאל אויערבאך שליט"א
—**סודין עילית.** —

אללה!
 לוקח אדוננו מעל ראשנו

אוננים וקרועין לבב אנו בהתמותט מוסדי תבל עם בא
הشمועה הקורעת כל לב, בהעלותו בסערה השמיימה
של גאון ישראל וקדשו, יחיד הדור ופלאו, שר תורה
ומושל בכל מכמניה, יגע בה בכל ליבו והיתה לו למשוש
עומק עיונו בהגיוונה היה מענית כל לב וכל רז לא אניס
לייה, עמוד האש ההולך לפני המחנה, אשר האיר עיני
ישראל בסערות התקופה ובמבוקי הזמן,
שר צבא ה' בעמדו על משמר היהדות,
גדר גדר ועמד בפרץ מול הקמים עליינו,
שריד אחרון לדoor דעה, עמוד צלותהון דישראל בעמדו
לפני קונו כעבד לפניו המלך, אביהם וליבם של ישראל,
אשר נשא את משא הדור ומצוותיו על לוח ליבו הטהור
האציל מהיהודים והדרו על הת"ת ועמד בנשיאותו,
נשא אותנו כנשוא האומן את היונק
והיה לנו לעיניים בדרך אשר נלך בה

הגאון החסיד האמיתי
מאור הגללה מרנא ורב רבنا

רְבִי
שְׂתַואָל
אוּעָרְבָּאָד
צְוקָלָהִיהִ

איך נפלו גיבורים ויאבדו כל מלחמה

תית 'תפארת שלום'

שכנת חפציבה - מודיעין עילית
בנשיאות מרכז ראש הישיבה זצוקללה

יתומים היינו ואין אב או פא לפה כי חטאנו

אבלים ודוחים שבורים ורוצחים אנו עד דיכדוכה של נפש בהילך מעלה ראשו אבינו רועינו ונוצר תפארתנו ליבן של ישראל שר התורה והיראה ועמוד העבודה אשר נתן נפשו וدم ליבו למען כבוד הש"ת ותורתו גוזר גדר ועומד בפרק עמוד האש לפני המחנה אשר ניוט הדrix והנהיג את ציבור בני התורה בכלל ואת הת"ת בפרט באהבה אין קץ ללחם מלחתת ה' בעוז ותחזמות העמיד כחומה בצורה יסודות ההשכמה והחינוך הטהור כנתינה

צ"ס"ע קדוש ישראל ותפארתו

מדנא ורבنا

רבינו ראש הישיבה

רבי שאול אוירבר זצוקללה

נשיא ומייסד הת"ת ומורה דרכנו

אשר עלה בסערה השמימה והותיר אותנו לאנחות אבלים וסחופים

משא ההלוויה יצא היום יומ א' לסדר "כى תשא את ראש בני ישראל"

מיישבת "מעלת התורה" בשכונת שער ירושלים

גדול כים שברנו מי ירפא לנו

וכל בית ישראל יבכו את השרפה אשר שرف ה'

נקה אוր השולם אווי לה לסתינה שאברה קברניטה

מי יתנו ראשנו מים ועינינו מקור דמעה ואתם ענו אבוי אווי ואלי על השבר הגדול אשר הושברנו כי נוטל כבוד מבית חיינו בהתרומות מוסדי תבל עם נטילת התורה ובכלי הקודש כי לוקח אדונינו מעל ראשינו מאור עינינו רוח אפינו אשר אמרנו בצללו נחשה, מוסר התורה ומנהיל שמוועטה,عمוד האש שהלך לפני כוהנה ישראל יומם ולילה, אשר CAB רחום נשאנו על לוח ליבו העהור, צופה הייתה לבית ישראל, ליבנו של ישראל, מנורה העורה, פטיש הימני, عمود האמת, צדיק יסוד עולם

רבנו הגדול והקדוש

ארו ראנש הרישיבה זצוקלה"ה

טלפון: 050-563-67
טלפון: 054-563-67

אשכבה דרבי היום יום ראשון י' אדר תשע"ח

בשעה 11:00 בוקר מהיכל ישיבתו הקדושה להר המנוחות

אבי אבי רבב ישראל ופרשי תורה תורה חנרי שך זהתפלש' באפרים

מי יקצת בגבעות מי יסתת בהרים מי יפרק הויות מי יתרץ שבדים מי
ילחום מלחתך וישיב לשערים אבל יחיד עשי לך ונסבד תחרורים, על
תובש משוטיך צולל בaims אדים, על מבענה צבוניך, מגלה מסתוריהם

ירע קודש לבשו שקיים כי גلتה שכינה מהיכל
וכל ישראל יהגו ביגוני ויוכו את השרפיה אשר שרפיה'

הישיבה הגדולה בארץ ישראל

הירדן 35 בני ברק

**ציוו במר תבליה וירושלים תנתן כולה
נסמך כל לב ורפו כל ידיים שנשנה ארון האלוקים**

המומים ומזועזעים יחד עם כל בית ישראל על האבידה הנוראה
בהלקח מעתנו ארון האלוקים, גאון עוזנו ורוח אפינו מאיר דרכינו
וסולל נתיבותינו, עמוד האש שהלך לפנינו מהנה ישראל,
שומר המשמרת גודר הפרץ בדרך התורה המסורה לנו מדור דור

גאון הגאונים קודש הקדשים
אדונינו אבינו ורועינו מרנא ורבنا

**רבן של כל בני הגולה
רבי שטיאול
אידבאך זצוקלהה"ה
בעל הדרכי שמואל**

אווי מי יורה דעתה וממי יבין שמוועה
גדול השבר מי ינחמנו וממי ירפא לנו
וכל בית ישראל יבכו את ההשכיפה אשר שраф ד'

רavn ותלמידיו
הגהלה
ראש הישיבה
המבאים מרה

רשות הכללים בא רשות אלישטבע בארא"ח

כבה אורו של עולם ליהי נועם נשbat במויצאי שבת

תורה תורה חגי שק והתפלשי באפרים,
אבל ייחיד עשוי לך על תופשי משוטיך
ופורשי מכמורים וחובליך במים אדים,
שוד ושבר הושרנו ובא המשמש בצהרים בהלקח מאתנו
ארון האלוקים רוח אפינו גאון ישראל רכבו ופרשיו

מהו רבו של ישראל רבי שמאן אידבאך זוקלה"ה בעל הדרכי שמאן

**נפלה עטרת ראשינו
חרב בית מקדשינו
אוֹי לְסִפְינָה שַׁאֲבֵדָה קְרַבְנִיתָה
אוֹי מֵה הִיה לְנוּ
גְדוֹלָכִים שַׁבְרָנוּ מֵי יְרֵפָא לְנוּ**

המבקאים מרה

ראש הישיבה הנהלה רבנן ותלמידיו רבני בתיהם ההוראה

והיה ביום ההוא קול צקה ויללה ושבר גדול מהגבועות נמס כל לב ורפו כל ידיים וכל ברכיהם תלכנה מים

שברורים ורוצחים דוויים וסחופים אלו עם סילוקו לישיבה של מעלה של שר צבא ה' המצביא הגדול שומר משמרת כרם בית ישראל בעוז ובגבורה רביינו הקדוש שר התורה היראה והענווה אשר בלחת אש קודש אשר יקדה בו חיזק ואימץ ברכיים כושלות דור עקבתו דמשיחא להאריך מתור חשיכה לכנה אחריך משוכחה

הגבר הוקם על להקים עולה של תורה בשכונתינו, מאור עינינו מורה דרכינו מיישר אורחותינו ומדריך נתיבותינו, בונה מייסד ומכוון קהילתנו הקדושה ובית מדרשינו והיו עיניו ולבו עליהם כל הימים, אשר בזרוע עוזו ובימין צדקו הקדיש זמנו נפשו כוחו ורצו להורות לנו הדרך נלך בה והמעשה אשר נעשה, וביחוד באחרונה עת שלטו ידי זרים לחיל בית מדרשינו, בחיבתה יתרה אשר נודעת לנו- נר אלוקים טרם יכבה- לא נח ולא שקט מלמחות ולפועל לבניינו

מן רביינו הקדוש והטהור

דכחות יין עליון

**שנתבקש לישיבה של מעלה בליל שבת קדש
לסדר הכל אשר אני מראה אותך וכן תעשו
ט' אדר התשע"ח**

מי יורה דעתה וממי יבין שמוועה מי יקיים לי עם מראים מי יתיצב לי עם פعلي און
איכא נותרנו כתורן בראש ההר וכנס על הגבעה

המדוכאים באבל זהה

